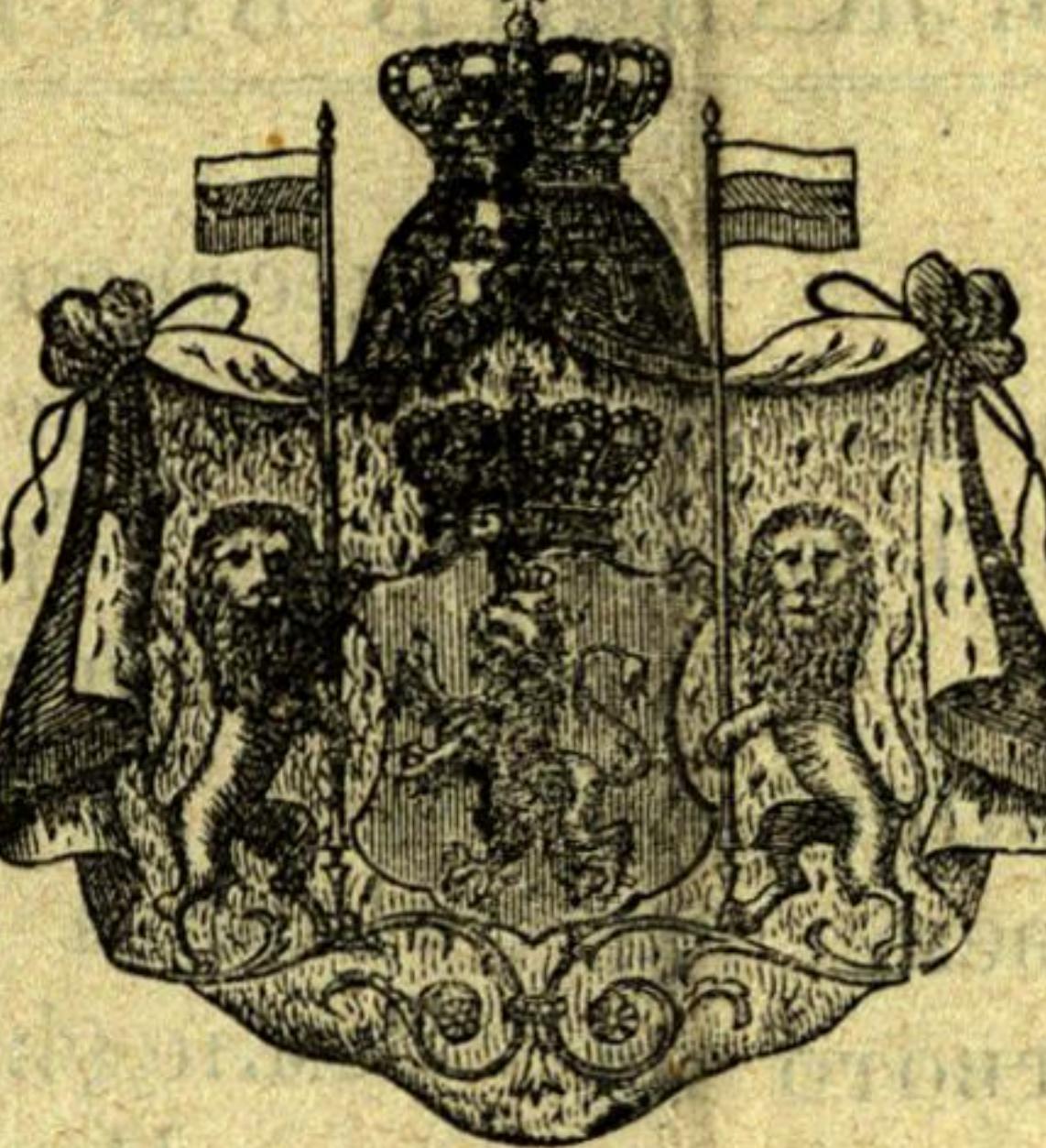

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТНИКъ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТНИКъ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{3}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, събота 13 ноември 1882.

БРОЙ 130.

ОФФИЦИЈАЛЕНЪ АДЪЛЪ.

По Министерството на Финансите.

УКАЗЪ

№. 780.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Финансовъ Министъръ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 10 августъ 1882 г. подъ №. 18580,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ отъ 1 августъ т. год. за Главенъ Секретаръ при Финансовото Министерство, бившият Русенски окръженъ управителъ, Димитра Попова, намѣсто Стефана Парушева, който се назначи за членъ въ Върховната Съдебна Палата.

II. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Финансовъ Министъръ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 10 ноември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Принесълъ:

Министъръ на Финансите Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 738.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на Нашътъ Министъръ на Правосъдието отъ 27 септември 1882 год. подъ №. 143,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да разрешимъ да се отпустнатъ (3772) три хиляди седемстотинъ седемдесетъ и два лева, за увеличение на канцеларския съставъ при нотариусите на Софийското и Търновското окръжни съдилища.

II. Да разрешимъ, що горната сумма да се вземе отъ остатките на текущия бюджетъ на Министерството на Правосъдието § 4 ст. 1.

Нашътъ Министъръ на Правосъдието се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 5 ноември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Принесълъ:

Министъръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

Докладъ до Негоно Височество.

№. 143.

Господарю!

Предсъдателите на Търновското и Софийското окръжни съдилища съ представленията си №. №. 365 и 2040 до Министерството на Правосъдието съобщаватъ че въ нотариалната часть на тъзи съдилища, вследствие многото продажби на земи и други недвижими имущества на изселяющето се мюсюлманско население, дългата били натрупани толкова, щото е невъзможно да се докаратъ канцеларии имъ и архива въ нормалното положение, ако се неувеличи канцеларския персоналъ при горѣпоменжитъ окръжни съдилища.

Господарю, като имамъ предъ видъ, че натрупаната работа на горѣпоменжитъ съдилища по натариалната часть причинява голѣма пагуба както на интересующите се страни, които за получение на единъ актъ, често сѫ принудени да чакатъ по цѣли мѣсеци, до гдѣто го получатъ, — а така сѫщо и на правителството, което отъ това страда и материално и нравствено, за да се удовлетворятъ оплакванията за бавностъ при нотариалната часть на тъзи съдилища, най покорно моля Ваше Височество да благоволите и заповѣдате да се отпусне една сумма, която да служи за исплащане увеличенния съставъ при нотариалната часть на горѣпоменжитъ окръжни съдилища, съ който съставъ да можтъ нотариусите при означените съдилища да очистятъ отъ три години натрупани дъла и да се приведе тази часть въ изискуемия нормаленъ видъ, съ това ще се отстранятъ причините на оплакванията и нотариалната часть при тъзи съдилища ще се избави отъ неизходното положение, въ което се намѣрва. На основание горѣзложенитъ обстоятелства, най покорно моля Ваше Височество да благоволите и одобрите слѣдующите мои предложения:

I. Да благоволите и одобрите, да се отпуснатъ (3772) три хиляди седемъ стотини седемдесетъ и два лева, за увеличение на канцеларския съставъ при нотариусите на Софийското и Търновското окръжни съдилища.

II. Да благоволите и одобрите, горната сумма да се вземе отъ остатките на текущия бюджетъ на Министерството на Правосъдието § 4 ст. 1.

Ако Ваше Височество благоволите и одобрите тъзи мои предложения, най покорно моля да подпишите приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 27 септември 1882 година.

Подписанъ: Министъръ на Правосъдието Д. Грековъ.

УКАЗЪ

№. 740.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

Споредъ доклада на Нашътъ Министъръ на Правосъдието отъ 2 ноември 1882 г. подъ №. 152 и съгласно съ мнѣнието на Държавният Съветъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да разрешимъ продължението стипендията на Василия Радославова още за шест мѣсесца, т. е. отъ 1 юлий 1882 год. и за напредъ до 1 януарий 1883 год.

II. Да разрешимъ щото размѣрътъ на тѣзи стипендии да е по 200 лева мѣсечно, която сумма да се вземе отъ ст. 5 § 9 по текущия бюджетъ на Министерството на Правосѫдието.

III. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министъръ на Правосѫдието.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 5 ноември 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ

Приподписалъ:

Министъръ на Правосѫдието: Д. Грековъ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 152.

Господарю!

Стипендията на Министерството на Правосѫдието Василий Радославовъ, който слѣдва юридическите науки въ Хайделберския университетъ, съ писмата си къмъ Министерството на Правосѫдието, регистрирани подъ №. №. 4850 и 5126 ходатайствува за да му се продължи стипендията до като свърши поченктиятъ отъ него юридически науки. Отъ страна на Министерството на Правосѫдието, съгласно съ 4 ст. отъ Вътрѣшния Правилникъ на Държавния Съвѣтъ внесе се този въпросъ за разрешение въ този Съвѣтъ.

Държавния Съвѣтъ съ отношението си №. 464, съобщава, че разрешилъ продължение на степендията Радославову още за единъ семестръ, наченаеки отъ 1 юлий текущата година до 1 януарий 1883 година.

Господарю! Като имамъ предъ видъ че Държавния Съвѣтъ даде своето съгласие за да се продължи степендията му още за 6 мѣсесца, като имамъ предъ видъ, че на казания Радославовъ му остава още единъ семестръ за да свърши поченктиятъ отъ него юридически науки, най покорно моля Ваше Височество да благоволите и разрешилите слѣдующитъ мои предложения:

I. Да благоволите и разрешилите да се продължи степендията на Василия Радославова още за 6 мѣсесца т. е. отъ 1 юлий 1882 год. и за напредъ до 1 януарий 1883 година.

II. Да благоволите и разрешилите щото размѣрътъ на тѣзи степендии да е по 200 лева мѣсечно която сумма да се вземе отъ ст. 5 § 9. по текущия бюджетъ на Министерството на Правосѫдието.

Ако Ваше Височество благоволите да одобрите тия мои предложения, най покорно моля да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество, най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

Подписалъ: Министъръ на Правосѫдието: Д. Грековъ.

По Министерството на Общитетъ Сгради.

УКАЗЪ

№ 754.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Управляющи Министерството на Общитетъ Сгради, Земедѣлието и Търговията, представено Намъ съ доклада му отъ 31 октомври 1882 г. подъ №. 1307,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЛЯВАМЕ:

I. Да се отпуснатъ отъ суммитъ по § 16 ст. 3 по бюджета за текущата година на Министерството на Об-

щественниятъ Сгради, Земедѣлието и Търговията 15 лева за доисплащанье направените миналата 1881 г. отъ бившия Трънски окръженъ съвѣтъ разноски, по поправката на шоссето Трънъ — Клисурата.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Управляющи Министерството на Общитетъ Сгради, Земедѣлието и Търговията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 6 ноември 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющи Министерството на Общитетъ Сгради, Земедѣлието и Търговията, Д-ръ Г. Вълковичъ.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 769.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла представено Намъ съ докладътъ му отъ 8 ноември 1882 год. подъ №. 423,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Досегашниятъ врѣменниятъ санитарниятъ инспекторъ на затворитъ и членъ на медицинскиятъ съвѣтъ Докторъ Минчо Цачевъ, да се уволни отъ заниемата отъ него длѣжностъ отъ 1-ий ноември съгласно неговата просба.

II. Учреждена на основание на одобреній отъ нась докладъ на генералъ-инспекторъ по санитарната часть, отъ 12 януарий т. г. подъ №. 15, врѣменна длѣжностъ на санитарниятъ инспекторъ на затворитъ и членъ на Медицинскиятъ съвѣтъ да се закрие отъ 1-ий ноември.

III. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашътъ Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла и Генералъ-Инспекторъ по санитарната часть сѫщия и предсѣдателъ на медицинскиятъ съвѣтъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 9 ноември 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министъръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Генералъ-Инспекторъ по санитарната часть
Лейбъ Медикъ Д-ръ Григоръ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 423.

Господарю!

Назначеній съ указитъ на Ваше Височество, отъ 13 и 21 януарий т. г. подъ №. №. 38 и 39, на врѣменната длѣжностъ санитарниятъ инспекторъ на затворитъ и членъ на Медицинскиятъ съвѣтъ Докторъ Минчо Цачевъ, съ подаденото си мене прошение, на 18 мин. октомври, проси своето уволнение отъ заниемата отъ него длѣжностъ.

Като взимамъ предъ видъ:

а) че длѣжността санитаренъ инспекторъ на затворитъ още отъ самото и учреждение съгласно съ одобрението отъ Ваше Височество докладъ на Генералъ-Инспекторъ по санитарната часть, отъ 12 януарий т. г. подъ №. 15, е имала врѣмененъ характеръ;

б) че Докторъ Минчо Цачевъ е представилъ вече на разглеждане на медицинскиятъ съвѣтъ както рапортъ за сегашното санитарно състояние на затворитъ и полицейскитѣ арести така и законопроектъ за уреждане на тия затвори; то честь имамъ най-смиренно да моля Ваше Ви-

сочество, да благоволите и одобрите слѣдующитѣ мои предложени:

1. Досегашниятъ врѣмененъ санитаренъ инспекторъ на затворитѣ и членъ на медицински съвѣтъ Докторъ Минчо Пачевъ да се уволни отъ занимаемата отъ него длѣжностъ отъ 1-ий ноемврий съгласно неговата просба.

2. Учреждената, на основание на одобреній отъ Ваше Височество докладъ на Генералъ Инспекторътъ по санитарната часть отъ 12 януарий т. г. подъ №. 15, врѣменна длѣжностъ на санитаренъ инспекторъ на затворитѣ и членъ на Медицински съвѣтъ да се закрие отъ 1-ий ноемврий.

Ако Ваше Височество одобрявате тия мои предложени, благоволете да подпишете приложеній тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 8 ноемврий 1882 година.

Подписьлъ: Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Генералъ-Инспекторъ по Санитарната часть
Лейбъ Медикъ Д-ръ Гримъ.

ПРИКАЗЪ

№ 16.

Съгласно съ указъ отъ 15 септемврий т. г. подъ №. 641, и. д. Провадийски оклийски началникъ Смиловъ и и. д. Ново-Пазарски оклийски началникъ Дервентски се уволняватъ по собствено желание, а на тѣхно място за и. д. Провадийски оклийски началникъ се назначава — предсѣдателътъ на Варненски окръженъ съвѣтъ Демирджиевъ и за и. д. Ново-Пазарски — бившиятъ Варненски оклийски началникъ Сейрековъ.

Заплатата на тѣзи лица да се дава или прѣкъсва отъ денътъ на приемането и прѣдаваньето длѣжностъта.

София, 10 ноемврий 1882 година.

Подписьлъ: Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

ПРИКАЗЪ

№ 17.

Съгласно съ Височайшиятъ указъ отъ 15 септемврий т. г. подъ №. 641, бившиятъ Прѣславски оклийски началникъ Черноколовъ се назначава за и. д. Кюстендилски оклийски началникъ, съ заплата отъ денътъ на стъпваньето му въ длѣжностъ, вмѣсто Хр. Милева, който се уволнява по собствено желание.

София 10 ноемврий 1882 година.

Подписьлъ: Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

ПРИКАЗЪ

№ 18.

Всѣдствие доклада на г. Генералъ-Инспекторъ по Санитарната часть отъ 6 текущий подъ №. 407 послѣдаваха отъ 15 октомврий слѣдующитѣ Височайши награди по гражданското вѣдомство за отличие и усердна служба.

1. Старшият лѣкаръ на Търновската I класна болница Д-ръ Христовъ съ сребърна медаль за „заслуга“.

2. Разградският окръженъ лѣкаръ Д-ръ Борисъ Оксъ съ Височайше благоволение.

София, 12 ноемврий 1882 година.

Подписьлъ: Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 770.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданіята, представено Намъ съ докладъ му отъ 5-ий този мѣсяцъ подъ №. 3446 и съгласно съ мнѣнието на Държавниятъ Съвѣтъ.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ

I. Да се отпустнатъ 4600 лева отъ непредвиденитѣ сумми по бюджета на Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданіята глава VII, § 10, ст. 8, за заплати и жалованието на Жанъ Мотю, бившиятъ секретарь за френския язикъ при горѣзначеното Министерство, съгласно контрактъ му, за мѣсяците: януарий, февруарий, мартъ и априлъ 1883 год. и 1000 лева пътни разноски, тѣ като той, Жанъ Мотю, представа да служи въ Министерството.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданіята.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 5 ноемврий 1882 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписьлъ:

Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданіята,
Д-ръ Вълковичъ.

УКАЗЪ

№ 774.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданіята, представено Намъ съ докладъ му отъ 5-ий того подъ №. 3475,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Назначава се отъ 1 ноемврий т. г. Маринъ Късо-глѣдъ за подначалникъ за Българската кореспонденция при Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданіята.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданіята.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 10 ноемврий 1882 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписьлъ:

Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданіята
Д-ръ Вълковичъ.

УКАЗЪ

№ 781.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданіята, представено Намъ съ докладъ му отъ 5-ий текущий №. 6250,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се преведжатъ 20000 лева отъ § 14 ст. I къмъ § 14 ст. II отъ бюджета за текущата година на телеграфъ и пощите.

*

II. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданната.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 10-и ноември 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданната
Д-ръ Вълковичъ.

Докладъ до Негово Височество

No. 6250.

Господарю!

Въ бюджетътъ на телеграфите и пощите за текущата година, по § 14 ст. II за покупка на телеграфни жици, постройка на нови линии, и пр. е предвидена една сума отъ 80,000 лева, която при съставянието на бюджетътъ се виждаше, че ще бѫде достатъчна за назначената си целъ; но въ течението на бюджетниятъ периодъ се появили такива нужди, които предизвикаха проектирането на нѣкои нови линии, за които потрѣбва да се достави нуждения материалъ, щото предвидената за тая целъ сума се показва недостатъчна.

Отъ друга страна, понеже предвидената по § 14 ст. I сума за пригответие бланки, телеграфни ивици и пр. представлява единъ излишъкъ, имамъ честъ най смиреню да моля Ваше Височество, да благоволите да разрѣшите прѣнасянието на 20,000 отъ § 14 ст. I къмъ § 14 ст. II за посрещане появившите се нужди за купуване телеграфни материали и довършване почнатите поправки и постройки на телеграфните линии.

Ако Ваше Височество одобрявате това предложение моля да благоволите да подпишите приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София 5 ноември 1882 година.

Министръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданната
Д-ръ Г. Вълковичъ.

По Военното Вѣдомство.

Негово Височество въ гр. Русе на 6 ноември 1882 год. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 125

Уволнява се въ отпускъ вънъ отъ границата: Командира на Плевенската №. 6 пѣша дружина подпилковникъ Подвальнюкъ на три недѣли.

Уволнява се отъ служба по прошение: отъ Конния полкъ подпоручикъ Лундъ.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 224.

Врача на Конния полкъ Докторъ Банковъ, се прикомандирова временно къмъ Тетевенската №. 5 пѣша дружина за испълнение длѣжността дружиненъ врачъ. Обязанностите на врача на Конния полкъ предписвамъ да испълнява врачътъ на Врачанска №. 8 пѣша дружина Докторъ Барновъ.

София, 5 ноември 1882 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 226.

За да се опредѣли и точно да се изясни артилерийското и военното имущество, което е останало до сега въ

складовете и подъ вѣдомството на гражданското началство и даже на частни лица, окръжните Военни началници да съставятъ комисии подъ свое предсѣдателство и членове отъ гражданското управление. За да се назначатъ членове отъ гражданското управление, направено е сношение съ Министра на Вътрешните Дѣла. Въ своите си работи комисиите се ръководятъ съ приказа по Военното вѣдомство подъ №. 211, а за всичкото военно имущество, за което се предявяватъ права било отъ страна на отдѣлни личности, били отъ гражданското управление, да разследватъ дѣлото на мѣстото и да донасятъ въ Военното Министерство.

София 8 ноември 1882 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 229.

Негово Височество на 16 септември текущата година благоволи да пожалова воененъ орденъ „за храбростъ“ сълдатски сребъренъ кръстъ, на подпоручика отъ Софийското артилерийско отдѣление Балтаджиева, за участието въ дѣлата противъ турците въ войната 1877—1878 г. г. при село Шейново.

София, 9 ноември 1882 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

По Санитарната часть.

ПРИКАЗЪ

№. 11.

Като се раздѣлямъ съ Доктора Браделя, бившият секретаръ на Медицински Съвѣтъ, обявявамъ му благодарностъ за отличното му испълнение на неговите обязанности въ времето на неговата битност въ Медицински Съвѣтъ.

София, 9 ноември 1882 година.

Генералъ Инспекторъ по Санитарната Часть
Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гримъ.

ПРИКАЗЪ.

№. 12.

По града тия дни се е разпръсналъ слухъ, че една отъ въспитаниците на дѣвическата семинария се разболѣла отъ заразителна болѣсть.

Съ това се обявява за всеобщо знание, че споредъ направените справки и събраниетъ точни свѣдѣния този слухъ е съвсемъ не основателъ, а на лицето, което е дало поводъ за распространението му, се даде слѣдуемото наказание.

София, 10 ноември 1882 год.

Генералъ Инспекторъ по Санитарната Часть
Лейбъ Медикъ Д-ръ Гримъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

ОКРЪЖНО

№. 4201.

До всичките Г. г. предсѣдатели на съдилищата, прокурорите и мицове съдии.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№. 9.

София, 30 юни 1882 година.

Върховният Кассационенъ Съдъ въ общото си събрание на 30 юни хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година въ слѣдующий съставъ: Предсѣдателъ Порфирий Х. Стаматовъ, членове: Иванчо Пенчовичъ, Гавриилъ А. Моравеновъ и Василий И. Диамандиевъ, при секретарътъ Найденъ Л. Беневъ и въ присъствието на помощника про-

купора Антоний Т. Теохарова, слуша следующето: 1) въ протокола на съдебното засъдание, станало въ Софийский Апелативен Съдъ на 7 октомври 1881 година, е казано: „Софийский Въззвиен Съдъ въ днешното си съдебно засъдание въ следующий съставъ: предсъдател Хр. Д. Павловъ, подпредсъдател Ст. Зографски, членове: Расолковъ, А. Димитренко, секретаря А. Д. Икономовъ и при участието на и. д. прокурора П. Кисимовъ, разгледва прошението на Тодоръ Б. Балчевъ отъ 27 августъ 1881 година. Г-нъ предсъдател обясни, че Тодоръ Б. Балчевъ съ прошението си отъ 27 августъ 1881 година иска отъ Софийский Въззвиен Съдъ преписъ отъ рѣшението му станало на 18 августъ 1880 г. когато се разгледвало дѣлото му съ Анастаса Башкова за дѣлъ отъ кѫща. Като се подири горното дѣло, прибави г-нъ предсъдател, за да се даде исканиятъ преписъ, оказа се, че дѣлото липсва, което и до сега неможа да се намери, но въ журнальта на съдебното засъдание на Апелативния Съдъ се намери, че на 18 августъ 1880 година се разгледвало дѣлото на Тодоръ Б. Балчевъ съ Анастаса Башкова за дѣлъ отъ кѫща и се присъдило да се даде на Тодоръ Балчева дѣлъ, но какъвъ не означенено. Д. Грековъ който билъ повѣренникъ на Анастаса Башкова, писмено заяви въ Апелативния Съдъ отъ 6 октомври 1881 година, че наистина на 18 августъ 1880 год. се разгледвало горното дѣло но до колкото помни присъдило е Тодоръ Балчевъ да вземе една третя часть отъ спорната кѫща като представя едно свидѣтелство отъ 28 августъ 1880 година отъ което се вижда, че наследници на умрѣлий Башкова, който оставилъ спорната кѫща съ трима имена: Андрей, Ленка и Тодоръ, за това г-нъ предсъдател мисли, че тъй като дѣлото липсва, то на основание на документите, които ги има на явѣ съ да се даде удостовѣрение Тодору Балчову че е спечелилъ една третя часть отъ бащината си кѫща. — Г-нъ Зографски заяви, че той не може да се съгласи на това, защото нищо не помни отъ туй дѣло. — Г-нъ Расолковъ обяви, че много добре помни, че Тодоръ Балчевъ е спечелилъ $\frac{1}{3}$ часть отъ бащината си кѫща, кога се разгледвало дѣлото на 18-и августъ 1880 година, за това на основание съществуващите документи съгласенъ е да се даде на Тодоръ Балчева удостовѣрение, че е спечелилъ $\frac{1}{3}$ часть отъ бащината си кѫща. — Г-нъ Димитренко заяви, че той помни, че наистина, Тодоръ Балчевъ спечелилъ $\frac{1}{3}$ часть отъ бащината си кѫща кога се съдили, на 18 августъ 1880 год. съ Анастаса Башкова въ Софийский Въззвиен Съдъ. Г-нъ прокуроръ каза: че тъй като отъ дневника на Софийский Въззвиен Съдъ отъ 18 августъ 1880 година се вижда, че Тодоръ Балчевъ е спечелилъ дѣлъ отъ бащината си кѫща, че отъ свидѣтелството отъ 28 августъ 1881 год. се вижда че на спорната кѫща отъ умрѣлий Башкова съ трима наследници, че Д. Грековъ, който е билъ повѣренникъ на Анастаса Башкова съ заявлението си отъ 6 октомври 1881 година заявява, че не помни добре, но мисли, че $\frac{1}{3}$ часть отъ кѫщата е спечелилъ Тодоръ Балчевъ, на тѣзи основания г-нъ прокуроръ е на мнѣние да се даде Тодору Балчеву удостовѣрение, че спечелилъ $\frac{1}{3}$ часть отъ бащината си кѫща. — Слѣдъ това г. г. засъдящите съдии се съгласиха да се даде удостовѣрение на Тодора Балчева, че е спечелилъ една третя часть отъ бащината си кѫща, за което се състави настоящий протоколъ подписанъ отъ горѣказаниетъ съдии, преписъ отъ него да се даде на Тодора Балчева, подобенъ преписъ да се съобщи на Софийски окръженъ съдъ за рѣководство при испълнението за присъдената часть въ полза на Тодора Балчева“. — По поводъ на туй Тодоръ Балчевъ е подалъ въ Трънски окръженъ съдъ прошение на 6 априли 1882 год. съ което иска да му се издаде испълнителенъ листъ за да получи припадающата му част отъ кѫщата на покойния му баща. Споменжтия окръженъ съдъ въ опредѣлението си, станжало въ распоредително засъдание на 12 априли 1882 год. излага: „съда, слѣдъ изслушване заключението на прокурорски помощникъ взе предъ видъ: 1) че представени отъ просителя преписъ отъ протокола на Апелативният Съдъ е завъренъ само отъ секретаря на съдия съдъ, безъ да бѫде облепено съ нуждната гербова марка и безъ да има отмѣтено на него, че му е взискано

слѣдуемото канцелярско мито (ст. ст. 952, 962 и 961 отъ Врѣм. Съдебни Правила); 2) че този протоколъ носи характеръ на опредѣление мотивирано на предположение безъ да бѫде основано на нѣкои статии отъ дѣйствующите въ Княжеството закони; 3) че въ този протоколъ се помѣнува само, че Тодоръ Б. Балчевъ спечелилъ една третя часть отъ бащината си кѫща, безъ да се обозначава, въ коя именно градъ се намира тая кѫща, въ коя улица, съ кои съсѣди, стойността ѝ, има ли дворъ и проч.; 4) че въ ст. 305 отъ Врѣм. Съд. Правила се казва, че само рѣшенията на Апелативните Съдилища сѫ задължителни за окръжните съдове и послѣдните сѫ длѣжни да ги испълняватъ, безъ да се упоменува нѣщо и за протоколите. На основание горните съображения, опредѣли: прошението на Тодоръ Б. Балчевъ отъ 6 априли 1882 год. записано въ вход. журналъ подъ №. 147 заедно съ приложението му преписъ отъ протокола на Софийски Апелативен Съдъ отъ 7 октомври 1881 година да се представи Господину Министру на Правосъдието съ умоление да разрѣши въпроса да ли и протоколите на Апелативните Съдилища сѫ задължителни за окръжните съдове, а особено което тѣ носятъ характеръ на опредѣления и сѫ основани на едни само предположения“. 3) Господинъ Министъ на Правосъдието съ писмото си отъ 28 априли 1882 год. №. 1779, на основание 39 членъ отъ допълнение къмъ Врѣменните Съд. Правила предлага подигнажтия въпросъ за разрѣшение отъ Върховния Кассационен Съдъ.

Като изслуша заключението на помощника прокурора, Върховниятъ Кассационен Съдъ намира, че въ дадениятъ случай предлѣжи да се разрѣшатъ слѣдующите два въпроса: първия — може ли да се издаде испълнителенъ листъ за испълнение на едно рѣшение, когато нѣма никакви съдебни актове, които да констатиратъ станалото рѣшение (271, 275, 843 и 849 статии отъ Врѣм. Съд. Правила, 72 членъ отъ съдебното засъдание, 36 и 37 ст. отъ инструкция предсъдателите и притурки №. №. 9 и 10 къмъ тѣзи статии), и втория — какво трѣба да направи заинтересованата страна, когато дѣлото се е изгубило и, слѣдователно, нѣма нито единъ отъ съдебните актове, които да удостовѣрятъ станжалото за въ нейна полза рѣшение.

За разрѣшение на първия въпросъ, Върховниятъ Кассационен Съдъ взе съображение: 1) станало едно съдебно опредѣление по гражданското дѣло се констатира отъ резолюцията (271 ст. Вр. Съд. Пр.) отъ рѣшението, написано въ окончателната ферма (275 ст.) отъ протоколъта на съдебното засъдание (843—849 ст.) и дневниците на съдебното и распоредително засъдание (72 чл. отъ съдебното засъдение 36, 37 ст. и 9 и 10 притурки къмъ тѣхъ отъ инструкции за предсъдателите и притурките на съдилищата). — 2) отъ формата на испълнителния листъ се вижда, че той може да бѫде издаденъ само тогава, когато съдътъ има предъ видъ едно станжало и встѫпило въ законна сила рѣшение и написано въ първообразъ или въ преписъ (приложение до ст. 326 отъ Вр. Съд. Пр.); 3) законодателътъ отдава една такъвъ тежестъ на едно съдебно рѣшение, щото изисква да има то вещественни видими доказателства, сирѣчъ да бѫде то написано, а не само исказано и изслушано (267—280 ст. отъ Врѣм. Съдебни Правила), и никакъ законодателътъ не допрошува да се констатира едно съдебно опредѣление съ словесни или писменни удостовѣрения на съдилищата които съ участвали въ рѣшението на дѣлото. — Рѣководимъ отъ горѣзложеното, Върховниятъ Кассационен Съдъ признава: когато нѣма нито единъ отъ съдебните актове, съ които се констатира, удостовѣрява едно съдебно рѣшение, то въ подобни случаи не може по никакъ начинъ да се издаде испълнителенъ листъ.

За разрѣшение на втория въпросъ, Върховниятъ Кассационен Съдъ взе въ съображение: 1) щомъ тежкотата съ страна не може да получи испълнителния листъ за да удовлетвори своето право, щомъ нѣма никакви вещественни доказателства, че тя е спечелила правото си, то ней не ѝ остава нищо освѣнъ или да поднови дѣлото, когато то е рѣшено въ първата инстанция, или да ходатайствува за възстановението на правото си за подаване въззвишна или кассационна жалба, когато дѣлото е рѣшено въ Апелативния Съдъ или въ Върховния Кассационен Съдъ; 2) когато има

производството, дѣлото на първата инстанция и издадено отъ нея рѣшение, а отъ страна нѣма никаква дира отъ дѣлото на втората инстанция или на Върховния Кассационенъ Сѫдъ то като основание за спорътъ, за препирната между тѣжущите се страни остава рѣшението на първата инстанция, съ което обаче една отъ страните може да бѣде незадоволна, а най-паче когато въ по горната инстанция тя е сполучила да добие правото си; 3) изгубване на едно дѣло въ сѫда или друго подобно обстоятелство никакъ не може да се отаде на страната, слѣдователно, при подобни обстоятелства, надлѣжния сѫдъ, споредъ духътъ на 308 ст. отъ Врѣм. Сѫд. Правила, ще бѣде въ пълното си право да възстанови срокътъ за подаване възвивна или кассационна жалба. Рѣководимъ отъ изложеното Върховний Кассационенъ Сѫдъ признава: въ подобни случаи заинтересованата страна или трѣбва да поднови дѣлото си, когато то е рѣшено само отъ първата инстанция, или да се обѣрне къмъ надлежния сѫдъ за да се възстанови правото за подаване на възвивна или кассационна жалба. — Независимо отъ туй Върховний Кассационенъ Сѫдъ не може да не забѣлѣжи, че по поводъ на изгубванието на дѣлото не станжало никакво издиране, а между туй предсѣдателя на сѫдътъ трѣбаше да вземе съврѣменно мѣрки да се издири, кой е виновния въ изгубванието на дѣлото (110, 117 чл. отъ Сѫдоустр.) и кой, слѣдователно, трѣбва да отговаря за вредътъ и изгубитъ причинени на заинтересованата страна, съ изгубване на дѣлото.

Заради туй Върховний Кассационенъ Сѫдъ опредѣлява: 1) станжалото разяснение да се обнародва за общо свѣдѣніе да се съобщи Господину Министру на Правосѫдието като му се испрати преписъ отъ опредѣленето, и 2) да се направи на предсѣдателя на Софийский Апелативенъ Сѫдъ напомняние, на основание 122 членъ отъ Сѫдоустроителното. — На първообразното подписали: предсѣдателъ П. Х. Стаматовъ, членове: Иванчо Пенчовичъ, Г. А. Моравеновъ и В. И. Диамандиевъ, приподписалъ секретаръ Н. Беневъ.

Горѣзложеното опредѣление се съобщава за свѣдѣніе на всичкитѣ г. г. предсѣдатели на сѫдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѫдии.

София, 5 ноември 1882 година.

Министъръ на Правосѫдието: Д. Грековъ.

Главенъ Секретарь: П. В. Горбановъ.

Началникъ на Отделението: П. П. Карапетровъ.

Списъкъ на неприсѫтственни дни

въ Българското Княжество, приетъ отъ Държавниятъ Съветъ въ рѣдовното му засѣданіе на 12 октомври 1882 г. и утвърденъ съ указъ на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО отъ 27 сѫщия мѣсецъ подъ №. 766.

Януарий.

1. Нова година единъ день.
6. Богоявление Господне.

Февруарий.

2. Срѣтеніе Господне.
19. Заключаването на С. Стефанский договоръ.

Мартъ.

1. День на мѣчническата смърть на Царя-Освободителя.
24. Рождението на Негово Височество Княза.
25. Благовѣщеніе.

Априлий.

17. День на избирането на Негово Височество Княза.
23. Св. Георгий.

Май.

11. Св. Кирилъ и Методий.

Юний.

29. Петровъ-денъ.

Августъ.

6. Прѣображеніе Господне.
15. Успѣніе Прѣсв. Богородици.
30. Тезоименитството на Негово Височество Княза и Императора Александра III.

Септемврий.

14. Кръстовъ-денъ.

Октомврий.

26. Димитровъ-денъ.

Декемврий.

6. Св. Никола.
25. Рождество Христово.
26. " "
27. " "

Освѣнъ тия празници се празнуватъ преходящитѣ и слѣдующитѣ дни:

Четвъртъкъ, петъкъ и сѫбота на Страсната недѣля. Въскресение Христово три дни. Възнесение Господне.

Празницитѣ на същество на Св. Духа и всички недѣлни дни.

Бѣлѣшка I. Въ всичкѣ горѣказани неприсѫтственни дни кръчмитѣ и кафенетата да бѣдятъ затворени до 10 часа предъ пладнѣ.

Бѣлѣшка II. Всичкѣ дюгенп и магазии (освѣнъ фурнитѣ, апекти, ханищата, гостиниците, касапските и зарзатчийските дюгени), да бѣдятъ затворени цѣлъ день прѣзъ всичкитѣ недѣлни дни, дена на Нова година, Богоявление, мѣчническата смърть на Царя Освободителя и първите дни на Рождество и Въскресение Христови; а прѣзъ останалите неприсѫтственни дни да се затварятъ само до 10 часа прѣдъ пладнѣ.

Законопроектъ за окрежните лѣкари.

1. Въ всѣкій окрѣгъ се намира окреженъ лѣкаръ, който въда (дѣржи) всичката санитарна медико-полицейска, сѫдебно-медицинската и аптечна части въ окрѣга, а тѣй сѫщо и въ окрежній градъ, ако нѣма градски лѣкаръ.

2. Окрежній лѣкаръ въ служебно отношение се подчинява на Медицинското управление при Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла; той се назначава съ височайшии указъ по представлението на Медицинското управление. получава съдѣржание по особенъ штатъ.

3. Окрежній лѣкаръ е съвѣтникъ на окрежній управителъ относително санитарната часть на окрѣгъ.

4. Окрежній лѣкаръ, ако нѣма подъ свое прямо вѣдѣніе болницата, въ свободното отъ пѫтуваніе по окрѣга врѣме той испълнява длѣжността на ординаторъ въ болницата, гдѣто му се довѣрява преимущественно амбулаторията. Въ случай, че тръгва въ окрѣга по служба, той извѣстява старшии врачи на болницата.

5. За помощъ на окр. лѣкаръ се придава фелдшеръ, който въ свободното отъ занятието по окрѣга врѣме се намира въ окрежната болница.

Забѣлѣжка. Въ случай на нужда казаний фелдшеръ се испраща независимо въ распорѣжданіе на окрежній лѣкаръ на основаніе рапорта отъ послѣдний до старшии врачъ.

6. Обязаността на окрежній лѣкаръ се съсрѣдоточава преимуществено въ неуморимо стараніе да предупреждава развитието на болѣститѣ между населението отъ повѣренния му окрѣгъ. За достиганіе на тая цѣлъ той е длѣженъ два пъти въ годината да обикаля повѣренния нему окрѣгъ и да събира слѣдующитѣ по възможности точни свѣдѣнія:

a) относително жилището на жителитѣ;
b) хранитѣ и припаситѣ за ёденье;
c) облѣклото; d) обичаитѣ на народа, които се касаятъ до болни; тѣжкитѣ и родилки жени, отгледанието на малкитѣ дѣтца и пр.

7. За санитарно преглежданіе той е длѣженъ да посѣти поне веднаждъ въ годината всичкитѣ правителственни учреждения на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, училищата и индустриталнитѣ завѣдения, частнитѣ лѣчебни учреждения и пр.

8. Той изучава какви преимуществено болести владеятъ, какъвъ имъ е характера и кои сѫ върнитъ или въроятнитъ тѣхни причини, и какви мѣрки сѫ нуждни за тѣхното прекращение; съ какви домашни средства се лѣкува народа отъ разни болести. Той е длѣженъ да узнаява, какви правила сѫществуватъ за погребяване и въ какво сѫ тѣ вредни. Той събира свѣдѣния относително банитъ и минералнитъ води.

Забѣлѣжка. Той ще се постарае да обясни на жителите вредното въ сѫществуицъ обичай въ живота и дава имъ надлѣжни наставления за подобреие условията на живота, и какъ да се даде цѣрва помощъ на боленъ или раненъ, до като пристигне лѣкаръ.

9. Подъ надзора на окрежнин лѣкаръ се находятъ аптеките въ градовете, гдѣто нѣма градски лѣкаръ. Той е обязанъ щото аптекарите да испълняватъ строго сѫществуицъ за аптечната часть правила. За всѣкой важенъ безпорядъкъ, ако не е исправенъ по неговото искане, той доноси на Медицинското управление.

10. Гдѣто нѣма градски лѣкаръ или въ случай отсѫтствие, на послѣдния, окрежнин лѣкаръ испълнява, само не въ вредъ на първата длѣжностъ, обязаността на градски лѣкаръ, за което получава опредѣлено възнаграждение.

11. Въ врѣме на испълнението обязаноститъ на градски лѣкаръ, окрежнин лѣкаръ носи всичката отговорностъ за дѣйствията въ тая длѣжностъ и се подчинява на сѫществуицъ за градските лѣкари правила и постановления.

Забѣлѣжка. Ако съвсѣмъ нѣма градски лѣкаръ, то възнаграждението за исправление дѣжностъ на градски лѣкаръ може да състои въ годишно съдѣржание или въ плата по опрѣдѣлена такса за всѣко действие по исканието на градското управление.

12. Ако градски лѣкаръ само отсѫтствува или е боленъ, то окр. лѣкаръ получава на 5 лева въ денонощие за срокъ повече отъ 10 дни, за срокъ до 10 дни — $\frac{1}{3}$ отъ съдѣржанието на градски лѣкаръ, освѣнъ слѣдуемитъ му за отдѣлни визити и пр.

13. За освидѣтелствуване на проститутките той получава това, което се пада на градски лѣкаръ.

14. Въ случай на отсѫтствие на дружиний лѣкаръ и на нѣмание градски лѣкаръ, окр. лѣкаръ испълнява врѣменно по приказание на медицинското началство неговата длѣжностъ, за което се ползва съ възнаграждение 5 лева въ денонощие за срокъ до 10 дни и за срокъ по-голѣмъ отъ 10 дни — $\frac{1}{3}$ отъ съдѣржанието на дружиний лѣкаръ.

15. Въ случай на заболѣване или отсѫтствие на окр. лѣкаръ неговата обязаностъ испълнява или градски или дружиний лѣкаръ, по приказание на тѣхното медицинско началство, за което тѣмъ се издава опредѣленото въ § 14 възнаграждение.

16. Служащи лѣкари *a* въ тѣхно отсѫтствие волно-практикующи сѫ обязани да произвождатъ изслѣдование при сѫдебно прегледване на мърти тѣла, за което се полага възнаграждение за всѣко вскритие.

Забѣлѣжка. Окрежните лѣкари се снабдяватъ съ пълни анатомически набори по распорѣжданието на Медицински Съвѣтъ. При уволнението си отъ служба окр. лѣкаръ е обязанъ да предава всичките инструменти спорѣдъ описание на приемникъ си или въ мѣстнит болниченъ съвѣтъ.

17. Лѣкарите както градските тѣ и окрежните заедно съ единъ отъ мѣстните аптекари се пригласяватъ въ митницата за освидѣтелствуване аптекарските и химическите стоки, съгласно митарственният уставъ.

18. Градските и окрежните лѣкари сѫ обязани да присѫтствуватъ въ воинските рекрутски присѫтствия и да освидѣтелствоватъ новобранците съгласно сѫществуицъ по тоя предмѣтъ инструкции, като експерти.

19. Въ случай на появяване заразителна болѣсть (а въ случай епизотия до пристиганието на ветеринарният врачъ) въ нѣкое мѣсто на окрѣга окрежнин лѣкаръ незабавно се отправя тамъ и слѣдъ като се запознае съ дѣлото на мѣстото, извѣстява незабавно въ Медицинското управление, а самъ той прави нуждните по тоя предмѣтъ распорѣждания за прекращение на болѣстта, за което упоменава въ своя рапортъ.

20. Окрежнин лѣкаръ е обязанъ да предлага на мѣстните административни власти мѣрки за отстранението на всичко това, което може да навлече заразителна (повална) болѣсть между хората или животните (гдѣто има ветери-

наренъ лѣкаръ, послѣдният има тази грижа) на даденото мѣсто. Въ случай, че административната власть неиспѣльнява неговите искания, той иска писмененъ отказъ и извѣщава непосредствено Медицинското управление.

21. Ако окрежнин лѣкаръ по исканието на административната власть или по молбата на частно лице е длѣженъ да отиде вънъ отъ предѣлите на своето жителство, то нему трѣбва да се доставятъ превозни средства въ натура (каруца съ конь или ако такъвъ нѣма то 1 или 2 по негово желание здрави коне съ сѣло (1 за него и други за носене необходимите инструменти и аптеката); въ първия случай отъ мѣстната административна власть (за което той плаща опредѣлената отъ закона плата изъпадающи му се пътни), въ втория случай частното лице е обязано да му доставя превозни средства до мѣстото на болѣстта и обратно, и да го възнагради за лѣкуването.

22. Окрежнин лѣкаръ има право да взима изъ правителственната аптека, а ако правителственна аптека нѣма, то изъ частна аптека на смѣта на хазната за цѣна съ 30% усташпъкъ лѣкарства и прѣвързни срѣдства за подаванието помощъ на бѣдните (преимуществено на сифилистическите) болни, тѣй щото за веднажъ да не вземе по-вече отъ за 50 лева. Той е обязанъ да представи за тия лѣкарства подробенъ отчетъ въ Медицинското управление, като приложения къмъ мѣсечният отчетъ.

23. На окрежнин лѣкаръ се възлага работата за распространението на правилното пресаждане шарка въ окрѣгъ и гдѣто нѣма градски лѣкаръ въ градътъ.

24. Окрежнин лѣкаръ е обязанъ да представя единъ път въ годината на Медицинското управление отчетъ за санитарното състояние на повѣренният нему окрѣгъ, при това трѣбва да състави цифровий отчетъ по изработенит отъ Медицински Съвѣтъ образецъ а въ приложение къмъ него описание на тѣзи неудовлетворителни обстоятелства съ указание на съответствующите мѣрки.

Забѣлѣжка. На окрежните лѣкари се вмѣнява въ особена обязанностъ да слѣдятъ сифилистическата болѣсть и да изработватъ проектъ за взимане мѣрки за нейното прекращение.

Предсѣдателъ: Д-ръ Гримъ.

Д-ръ Молловъ.

Членове: М. Цачевъ.

Мирковъ.

А. Тегартенъ.

Секретарь Д-ръ И. Брадель.

НЕОФФИЦИЯЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телографически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Лондонъ, 10 ноемвр. Телеграфиратъ изъ Берлинъ до Standard: Германия не е наклонна да подкрепи предложението на Русия, която иска да се отвори конференция въ Цариградъ за уреждане египетските работи, защото Германия предвижда, че большинството на силите ще приеме Лордъ-Дюфериновите проекти.

Берлинъ, 10 ноемвр. Руският въ Лондонъ посланникъ пристигна тукъ вчера вечеръ. Той посети г-на Гирса още сѫщата вечеръ. - Г. Гирсъ тръгна днес за Италия презъ Франкфортъ и Балъ.

Цариградъ, 10 ноемвр. Султана при Меклембургски дукъ Алберта, който ще бѫде на придворенъ обѣдъ въ сѫбота.

Графъ Каличъ, австрийският посланникъ, тръгна за Виенна, по отпускъ, който ще траи малко време.

Цариградъ, 11 ноемвр. Въ недѣля е имало голѣмъ воененъ съвѣтъ въ Палата. Всички германски офицери, находящи се на турска служба, сѫ присѫтствували на този съвѣтъ. Тамъ се е рѣшило да се попълнятъ кадрите на войската, да се уголѣми конницата, да се укрепятъ още по-вече Дарданелите и да се преправятъ укреплненията на Босфора.

Отъ военното училище.

ОБЯВЛЕНИЕ

Военното на Негово Височество Училище съ това обявява, че испити за постъпване въ училището са назначени: за I-й специалният класъ въ май мѣсецъ и за общите класове въ августъ мѣсецъ ежегодно; въ друго време на годината никакво приемане не става и всички прошения за това ще отсаватъ безъ посълѣдствие.

Началникъ Подполковникъ Ремлингенъ.

3—(1534)—3

ПРИЗОВКА

№. 2351.

Севлиевски окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временните Съдебни Правила, призовава Айше Алиева Бешлийска, ж. отъ с. Врабево, Севлиевски окръгъ, по настоящемъ живуща въ Турция въ неизвестно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повъренникъ, въ салата на засѣдането му послѣ шестимѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на искътъ предявенъ противъ нея отъ съселянинъ и Петър Ивановъ и Пенчо Лалевъ, за потвърждаване продаденото имущество.

Въ случай че не се яви, съдътъ ще постъпи съгласно ст. 281 п. 1-й отъ Временните Съдебни Правила.

Предсѣдателъ: В. Шивачевъ.

Секретаръ: Г. Стомоняковъ.

2—(1373)—3

ПРИЗОВКА

№. 2352.

Севлиевски окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временните Съдебни

Правила, призовава Шарифе Авжи Ибридимова, ж. отъ с. Врабево Севлиевски окръгъ, по настоящемъ въ Турция въ неизвестно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повъренникъ, въ салата на засѣдането му послѣ шестимѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на искътъ предявенъ противъ нея отъ съселянинъ и Петър Ивановъ и Пенчо Лалевъ, за потвърждаване продаденото имущество.

Въ случай че не се яви, съдътъ ще постъпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Временните Съдебни Правила.

Предсѣдателъ: И. Шивачевъ.

Секретаръ: Г. Стомоняковъ.

2—(1374)—3

Ески-Джумайски мировий съдъ.

ПРИЗОВКА

№. 2060.

Ески-Джумайски мировий съдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Временните Съдебни Правила, призовава Ахмедъ Мехмедовъ Хаджи Байрактаровъ бивши Ески-Джумайски жителъ, а по настоящемъ живущъ въ Бруса (Анадолъ) да се яви въ съдилището лично или чрезъ свой законенъ повъренникъ, въ четиримесеченъ срокъ отъ деня на постъпътното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявлението срещу него искъ отъ Василъ Маневъ и др. жители отъ г. Ески-Джумай, за хиляда (1000) лъва отъ л. тур. 107 гр. Б. М. 21 гр. съ течтеръ.

Въ случай на неявяване съдията ще постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Е.-Джумая 27 августъ 1882 год.

И. Д. Мировий Съдия: С. П. Грамадовъ.

Секретаръ: Т. Р. Титковъ.

2—(1260)—3

ПРИЗОВКА

No. 2061.

Ески-Джумайски мировий съдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Временните Съдебни Правила, призовава Юмера Хаджи Мустафовъ бивши Ески-Джумайски жителъ, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция) да се яви въ съдилището лично или чрезъ свой законенъ повъренникъ, въ четиримесеченъ срокъ отъ деня на постъпътното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявлението срещу него искъ отъ Василъ Маневъ и др. жители отъ г. Ески-Джумай, за 624¹/₈ гроша отъ л. тур. 107 гр. Б. М. 21 гр. съ течтеръ.

Въ случай на неявяване съдията ще постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Е.-Джумая 27 августъ 1882 год.
И. Д. Миров. Съдия: С. П. Грамадовъ.
Секретаръ: Т. Р. Титковъ.

2—(1261)—3

ПРИЗОВКА №. 1604.

Лѣсичерски мировий съдъ, по просбата на Герги Пидановъ и съгласно съ чл. 115 п. 3 и чл. 117 отъ Врѣмен. Съдб. Правила призовава Хасана и Хюсеина Хюсеинова зивши жители на с. гор. Лимница, а сега съ неизвестно мѣстожителство, да се явятъ ней късно въ мѣсекта слѣдъ трикратното публикуване на тъзи призовка въ „Държав. Вѣстникъ“ за да го усигуриятъ за продажбата на нѣколко части отъ недвижимите имущества, находящи си на землището на село горна Липница, които му продали за 4300 гроша и си взѣли парите на пълно.

Въ случай че тѣ сами или по срѣдствомъ повъренникъ се не явятъ на горѣзначенъя срокъ, мировий съдия съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражд. мирово съдопроизводство разгледа и рѣши дѣлото задочно.

Мировий съдия: П. Андоновъ.
2—(1518)—3

ТАБЛИЦА

за

Тръгванието и пристигванието на пощите въ Софийската телографо-пощенска станция.

Тръгва	Дни	Врѣме на тръгванието			Пристига	Дни	Врѣме на пристигванието		
		часъ	м.	врѣме			часъ	м.	врѣме
За вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Плевенъ	Понедѣлникъ Четвъртъкъ Събота	12	—	пладнѣ	Отъ вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Плевенъ	Понедѣлникъ Срѣда Петъкъ	9	40	сутрина
За Европа и вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Ломъ Видинъ	Недѣля Срѣда Четвъртъкъ Понедѣлникъ	11	—	сутрина	Отъ Европа и вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Видинъ—Ломъ	Вторникъ Четвъртъкъ Недѣля	12	10	вечеръ
За Цариградъ прѣзъ Варна	Понедѣлникъ Четвъртъкъ	12	—	пладнѣ	Отъ вѫтрѣшността на Княжеството прѣзъ Ломъ	Петъкъ			
За Турция и Румелия прѣзъ Ихтиманъ	Вторникъ Срѣда Петъкъ Недѣля	1	—	вечеръ	Отъ Цариградъ прѣзъ Варна	Понедѣлникъ Петъкъ	9	40	сутрина
За Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Самоковъ, Дупница и Кюстендилъ	Понедѣлникъ Петъкъ	8	—	вечеръ	Отъ Турция и Румелия прѣзъ Ихтиманъ	Понедѣлникъ Вторникъ Срѣда Петъкъ	12	—	пладня
За Сърбия прѣзъ Царибродъ	Вторникъ Петъкъ	8	—	вечеръ	Отъ Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Самоковъ, Дупница и Кюстендилъ	Понедѣлникъ Четвъртикъ	8	—	вечеръ
Параходитѣ за нагорѣ Четвъртикъ час. 7 сутрина Понедѣлникъ час. 6 сутрина					Отъ Сърб. прѣзъ Царибродъ	Срѣда Събота	9	—	вечеръ
Параходитѣ за надолу Вторникъ Петъкъ					Параходитѣ за надолу				
					Вторникъ	часа 3 40 м. вечеръ			